

Sygn. akt: X C 2445/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Sadowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paweł Sosnowski

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2017 r. w Toruniu

sprawy z powództwa **Powiatowego Rzecznika Konsumentów w R. działającego na rzecz konsumenta W. M.**

przeciwko **M. B.**

o zapłatę

orzeka:

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód Powiatowy Rzecznik Konsumentów w R., działający na rzecz konsumenta W. M. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. B. na rzecz konsumenta kwoty 399 złotych tytułem zwrotu ceny obuwia zakupionego w sklepie pozwanego, wobec odstąpienia od umowy na podstawie odpowiedzialności sprzedawcy za niezgodność towaru z umową.

Pozwany M. B. w sprzeciwie od nakazu zapłaty, wydanym w postępowaniu upominawczym, wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł iż sprzedane obuwie było zgodne z umową a jego pogorszenie jakościowe nastąpiło na skutek intensywnego użytkowania przez nabywcę.

Konsument W. M., pomimo zawiadomienia nie wstąpił do toczącego się procesu.

Sąd ustalił, co następuje

W dniu 15 kwietnia 2015 roku W. M. kupił w sklepie pozwanego M. B. przy ul. (...) w T. sporną parę obuwia sportowego N. model o nazwie A. (...) za cenę 399 złotych. Pozwany prowadzi działalność gospodarczą w postaci sprzedaży detalicznej obuwia pod firmą (...).

W dniu 9 listopada 2015 roku W. M. złożył reklamację w sklepie pozwanego podnosząc wykruszenie pianki na podeszwach w obydwu półparach w trakcie eksploatacji obuwia i zażądał wymiany obuwia na nowe lub zwrotu zapłaconej ceny. Pozwany przekazał obuwie do uprawnionego rzeczoznawcy, który w swojej opinii z dnia 13 listopada

2015 roku ustalili, iż przyczyną zużycia pianki w podszewkach była intensywna eksploatacja obuwia i wada ma charakter mechaniczny a obuwiu jest wolne od wad fabrycznych i cech niezgodności towaru z umową.

Kierownik sklepu poinformował konsumenta telefonicznie na numer telefonu podany w zgłoszeniu reklamacyjnym, o negatywnym rozpatrzeniu reklamacji i poprosił go o odbiór towaru wraz z opinią ze sklepu. W. M. tego nie uczynił i zwrócił się do powoda o interwencję. Pismem z dnia 11 stycznia 2016 roku powód odstąpił w imieniu konsumenta od umowy sprzedaży obuwia i wezwał go do zwrotu zapłaconej ceny. Pozwany w kontakcie telefonicznym z powodem odmówił spełnienia tego żądania.

/Dowód:

-dokument:

pismo powoda do pozwanego-k.5 akt, protokół reklamacyjny wraz z paragonem-k.6 akt, fotografia obuwia-k.19 akt, szczegółowy rachunek telefoniczny-k.20 akt, opinia rzeczoznawcy-k.21 akt,

-ogłędziny obuwia na rozprawie/.

Sąd zważył, co następuje

Sąd uznał za wiarygodne dowody w postaci dokumentów, zawarte w aktach przedmiotowej sprawy, których autentyczności i wiarygodności strony nie zakwestionowały.

Mając dostęp do spornego obuwia na rozprawie, Sąd dopuścił dowód z jego oględzin. Oględziny te pozwoliły Sądowi na podzielenie stanowiska zawartego w opinii rzeczoznawcy w całej rozciągłości. Uszkodzenia spornego obuwia mają bez wątpienia charakter mechaniczny, i w ocenie Sądu powstały w toku intensywnego i niedbałego użytkowania obuwia przez okres prawie siedmiu miesięcy, obejmujący tę część roku, w którym użytkuje się tego rodzaju lekkie obuwie sportowe.

Należy w tym miejscu zauważyć, iż powód w toku procesu nie odniósł się do zarzutów pozwanego zawartych w doręczonym jemu sprzeciwie od nakazu zapłaty, wobec czego uznać należy iż nie kwestionował faktów i twierdzeń w nim zawartych, dotyczących w szczególności dalszej procedury reklamacyjnej po uzyskaniu opinii rzeczoznawcy wobec klienta (informacja telefoniczna przekazana konsumentowi przez kierownika sklepu) i samego powoda (późniejszy kontakt telefoniczny po przystąpieniu Rzecznika do sprawy tej reklamacji). Należy przy tym mieć na uwadze fakt, iż powód jako Rzecznik Konsumentów jest stroną działającą na rzecz konsumenta w sposób profesjonalny, i należy od niego wymagać takiej staranności w procesie, jak od profesjonalnego pełnomocnika strony. Powód nie złożył żadnych wniosków dowodowych, podważających opinię rzeczoznawcy i oparte na niej stanowisko pozwanego odnośnie reklamacji.

Roszczenie pozwu jest bezzasadne.

Jest oczywistym w sprawie, iż do reklamacji W. M., ze względu na czas jej wniesienia i rozpatrzenia mają zastosowanie przepisy Ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu Cywilnego, zwanej dalej ustawą. W świetle art. 4 tej ustawy, sprzedawca odpowiadał za niezgodność towaru z umową. Jak wynika z charakteru uszkodzeń spornej pary obuwia, ujawnionych w toku oględzin butów oraz potwierdzonych opinią rzeczoznawcy, towar kupiony przez W. M. nie był niezgodny z umową z chwili zakupu, a jego uszkodzenia były wyłącznie spowodowane przez użytkownika w toku całosezonowej eksploatacji. Taki charakter pogorszenia jakości rzeczy wychodzi poza granice odpowiedzialności sprzedawcy, którym jest pozwany. Okres powstania uszkodzeń wychodzi także poza termin 6 miesięcy od daty zakupu towaru. W przedmiotowej sprawie nie występuje więc domniemanie z art. 4 ust. 1 ustawy.

W toku procesu powód nie zakwestionował także stanowiska pozwanego, iż nabywca obuwia został niezwłocznie powiadomiony telefonicznie o wyniku reklamacji i nie odebrał towaru ze sklepu. Za faktem, iż reklamacja W. M. została

załatwiona niezwłocznie przemawia również fakt, iż opinia została wydana przez rzeczoznawcę już po czterech dniach od daty reklamacji. Telefoniczna forma kontaktu a klientem reklamującym jest powszechnie przyjęta w sprawach tego rodzaju i zapewnia szybki kontakt z konsumentem, celem zachowania ustawowego terminu załatwienia reklamacji.

Mając powyższe na uwadze, powództwo wniesione przez Powiatowego Rzecznika Konsumentów w R. na rzecz W. M. uznać należy za bezzasadne. Reklamacja konsumenta jako niezasadna merytorycznie była bezskuteczna, wobec czego nie miał on podstaw do odstąpienia od umowy sprzedaży zawartej z pozwanym, który jako sprzedawca wykonał swoje obowiązki reklamacyjne wobec kupującego.

Wobec powyższego, Sąd na mocy art. 8 ust. 4 ustawy (a contrario) oddalił powództwo jako bezzasadne w całości.

Sąd nie rozstrzygnął w wyroku o kosztach procesu, albowiem poniósł je w całości powód, który przegrał sprawę.